

בש"פ 2973/23 - מדינת ישראל נגד בנימין זאבי

בבית המשפט העליון

בש"פ 2973/23

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

בנימין זאבי

בקשה שלישית להארכת מעצר באיזוק אלקטרוני לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

כ"ט בניסן התשפ"ג (20.4.2023)

בשם המבקשת:

עו"ד יוסף קנפו

בשם המשיב:

עו"ד רצון דרחי; עו"ד שרון בן שפר

החלטה

1. לפני בקשה שלישית להארכת מעצר באיזוק אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

קשה להימנע מלציין בפתח החלטה זו את הרושם הקשה העולה מההתנהלות הדיונית בהליך הפלילי בעניינו של המשיב - למרות פרק הזמן הרב שחלף מהמועד שבו הוגש כתב האישום - יום 3.12.2021, טרם הסתיימו ההליכים

המקדמיים, ואף לא ניתן מענה לכתב האישום. עובדה זו מרחפת כעננה על הבקשה הנדונה לפניי בדבר המשך מעצרו באיזוק אלקטרוני של המשיב. נדמה כי במקום להתקדם בשמיעת התיק העיקרי באי-כוח הצדדים עדיין עסוקים בחילופי האשמות, בין היתר בדבר חומרי חקירה שנתקבלו או שלא נתקבלו וכן בהחלטות בית המשפט המחוזי - אשר אף הן לא תרמו להתקדמות התקינה והיעילה של ההליך, ועל כך יש להצטער.

2. ומכאן, לגוף הבקשה המונחת לפניי.

המבקשת מפנה לכך שכתב האישום מייחס למשיב עבירת רצח תוך ביצוע עבירה אחרת בשנת 1986. בית משפט זה נדרש פעם אחר פעם לדון בשאלת המשך מעצרו של המשיב והאופן בו יהא נתון במעצר. לאחרונה, השופט ר' רונן אפשרה למשיב לצאת "לחלונות התאווורות" לצורך השתתפות בתפילות שחרית בימים ב' ו-ה' בבוקר בין השעות 5:00-7:45, בליווי המפקחים שנקבעו לו בהחלטות בית המשפט קמא (בש"פ 2185/23, מיום 21.3.2023).

עתה כאמור מונחת לפניי הבקשה השלישית להארכת מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני, לה מתנגד בא-כוחו. עובדות כתב האישום פורטו בהחלטות קודמות של בית משפט זה, ועל כן איני מוצא צורך לפרטן פעם נוספת.

המבקשת הפנתה בנימוקיה בכתב ובעל פה להשתלשלות ההליכים בעניינו של המשיב מאז הגשת כתב האישום נגדו ועד היום. בין היתר, ציינה את התרשמות שירות המבחן, כפי שהשתקפה בתסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב, כי מסוכנתו עודנה גבוהה וכי הוא ממשיך לבטא עמדות קורבניות ועמדות "מקטינות" ביחס לנסיבות מעצרו; ו"ממשיך לבטא דפוסי התנהגות מניפולטיביים ואף אינו מורתע מההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו".

עוד עמדה על הסיבות אשר לשיטתה הביאו לעיכובים בשמיעת התיק לגופו, בכלל זה, טענות מקדמיות וטענת התיישנות מטעם בא-כוח המשיב.

כך, צוין כי ביום 6.3.2023, משטרם ניתנה החלטה בעניין הטענות המקדמיות, המבקשת הגישה בקשה למתן החלטה ולקביעת מועד דיון למענה לאישום ולדיון. ביום 23.3.2023 התקיים דיון במהלכו ביטל בית המשפט המחוזי את ישיבת ההוכחות הקבועה ליום 30.3.2023, וקבע כי חלף זאת יתקיים דיון מקדמי שיכלול מתן מענה מפורט לאישום. ביום זה נשמעו טענות הצדדים "בנוגע למתן החלטה בטענות המקדמיות ובנוגע להעברת חומרי החקירה להגנה", כלשון המבקשת, ומשכך בית המשפט המחוזי קבע כי מועד ההוכחות אשר נקבע ליום 16.4.2023 יבוטל, ונקבעו שני מועדי הוכחות חדשים לימים 4.7.2023 ו-20.7.2023.

אם לא די באמור לעיל, ביום 2.4.2023 הגיש בא-כוח המשיב בקשה להשלמת טיעון בסוגיית התיישנות ובהחלטה מיום 13.4.2023 קבע בית המשפט כי הבקשה מתקבלת, אלא אם המבקשת תודיע על התנגדותה לה. בתגובתה, ציינה זו האחרונה כי אינה מתנגדת לבקשה ובלבד שתישמר לה הזכות להגיב לטענות לגופן.

התחנה הבאה בהתנהלות המקדמית המתמשכת בתיק הפלילי בעניינו של המשיב היא בקשתו של בא-כוח

המשיב מיום 3.4.2023 להמצאת מסמכים. בהחלטה מיום 13.4.2023 בית המשפט נעתר לבקשה.

המבקשת, ברוב הגינותה, ציינה בבקשה בהתייחס לקצב התקדמות ההליך "ברי, כי אינו משביע רצון" תוך שהיא מפנה לעיכוב משמעותי, כלשונה, בתחילת שמיעת התיק בשל דחיות חוזרות ונשנות לבקשת המשיב לצורך הסדרת ייצוגו. ומשהוסדר הייצוג, התקיימו ארבעה דיונים בטענות המקדמיות וכן הוגשו השלמות טיעון בכתב בסוגיות אלה.

עוד מפנה המבקשת בנימוקיה בכתב לאשר נאמר ב-בש"פ 4780/22 מפי עמיתי השופט י' עמית "מה שבולט בהליכים שהתנהלו עד עתה בעניינו של העורר הוא התובענות והדורשנות שאינם עומדים בשום יחס לנקודת המוצא והיא: עניינו בעבירת רצח".

3. מנגד, בא-כוח המשיב טען כי העיכובים בתיק זה נופלים כל כולם בחיקה של המבקשת לנוכח אי-העברת חומרי חקירה רבים ובכללם "קלסר שהוסתר במשטרה", כלשונו. לשיטתו, מדובר בחומרי חקירה בעלי חשיבות לניהול הגנת המשיב.

עוד הדגיש בא-כוח המשיב את גילו של המשיב; נסיבותיו האישיות והמשפחתיות; היעדר עבר פלילי קודם; ושמירת המשיב על תנאי מעצרו. בנוסף, דחה אפוא את הנטען כלפי אופן התנהלות ההגנה. משכך, לדבריו אין כל מקום להותיר את הפיקוח האלקטרוני בעניינו.

דיון והכרעה

4. כפי שצוין לא אחת, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים נדרש בית המשפט לאזן בין זכות חוקתית לחירות בשל חזקת החפות העומדת לנאשם בשלב זה של ההליך הפלילי, לבין האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור וביטחונו, בשים לב לעבירה, מהותה, נסיבות ביצועה, והחשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות הנאשם מהדין.

במסגרת האיזונים בין השיקולים לעיל, על בית המשפט להתחשב במשך הזמן בו הנאשם נתון במעצר באותה עת, כמו גם בקצב התקדמות ההליך והצפי להתמשכותו. מקום בו התמשכות ההליך העיקרי הוא תולדה של התנהלות רשויות התביעה, נעה נקודת האיזון לטובת הגנה על זכות החירות של הנאשם.

אין חולק כי מאז האירועים שבכתב האישום חלפו שנים רבות, ומטבע הדברים מלאכת החקירה לא הייתה קלה כלל ועיקר. אך יחד עם זאת, מדובר בעבירת רצח המיוחסת למשיב, ומשנצברו חומרי החקירה והוגש כתב אישום ואף נקבע דבר קיומן של ראיות לכאורה, אין כל סיבה כי מכלול חומר חקירתי זה לא יועמד במלואו לעיונו של המשיב ובא-כוחו, בד בבד עם הגשת כתב האישום, לצורך הגנתו המיטבית.

בנסיבות העניין, נדמה כי התמשכות ההליכים המקדמיים כמו גם אי-תחילת שמיעת הראיות בחלוף זמן כה ניכר,

רובצת לפתחם של שני הצדדים. על כך, יש להוסיף את שציינתי לעיל באשר לתרומתו של בית המשפט המחוזי לעיכוב.

בנסיבות העניין, אני סבור כי דין הבקשה להתקבל.

יחד עם זאת, מן הראוי כי בית המשפט המחוזי יקדם את שמיעת הראיות בתיק זה באופן נחוש, יעיל, בקביעת מועדים נוספים סמוכים לשמיעת הראיות בתיק זה בהקדם וללא כל דיחוי.

אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני ב-90 ימים החל מיום 28.4.2023 או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 5921-12-21 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט בניסן התשפ"ג (20.4.2023).

ש ו פ ט
